

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/124/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710011985
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2013:5710011985.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Rošaka a prísediacich Jaroslavy Málikovej a Olgy Trúchlej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.03.2013 takto

rozhodol:

obžalovaný

Q. W., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom M., J.I. X/X

uznáva sa za vinného, že

dňa 6.1.2009 v čase okolo 17,30 hod. v Martine, na Ul. M. R. Štefánika v zadnom dvore budovy, v ktorej sa nachádzala reštaurácia ETNA napadol M. C., nar. XX.X.XXXX, ktorý tam odhŕňal sneh hliníkovým odhŕňačom na sneh a to tak, že ho opakovane udrel päšťou do tváre v oblasti očí, žiadal ho, aby mu dal odhŕňač na sneh, čo M. C. odmietol, následne M. C. opäť udrel päšťou do tváre v oblasti očí, odhŕňač na sneh mu vytrhol z rúk, M. C. spadol na kolená, načo ho Q. W. asi dvakrát udrel odhŕňačom na sneh do zadnej časti hlavy, M. C. ho ukludňoval slovami: „... už dosť, stačilo...“, Q. W. mu vtedy povedal: „...daj sem peniaze a mobil...“, načo sa M. C. snažil z dvora ujsť, pri úteku ho Q. W. ešte raz udrel odhŕňačom na sneh, čo pohyb M. C. spomalilo, snažil sa však preliezť cez rozbitý otvor v dverách, pričom ho Q. W. opäť udrel do hlavy odhŕňačom na sneh a z nohavíc mu strhol peňaženku upevnenú retiazkou na pútku nohavíc, v ktorej sa nachádzala suma 100 € v hotovosti, M. C. následne z miesta ušiel, týmto konaním spôsobil Q. W. M. C. zlomeniu kostí nosa, pomliaždenie hlavy vo vlasatej časti s difúznou bolestivosťou, opuchom a odreninou v spánkovej oblasti vpravo, početné krvné podliatiny a opuchy v čelovej oblasti hlavy, krvnú podliatinu v oblasti ľavej očnénice a ľavej lícnej kosti, pomliaždenie pier s malou ranou na vnútornej strane hornej pery, zlomeninu 11 zuba a otras mozgu ľahkého stupňa, tieto zranenia M. C. obmedzovali v obvyklom spôsobe života po dobu asi 4-5 dní, a to najmä zhoršeným dýchaním nosom, a Q. W. spôsobil M. C. škodu odcudzením peňaženky s finančnou hotovosťou vo výške 103 €

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenia § 138 písm. a) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2 Tr. zákona účinného od 21.12.2012, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje vo výrokoch o treste

- rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/106/2010 zo dňa 08.03.2011, právoplatný 08.03.2011, ktorým bol obžalovanému pre prečin podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a iné, uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov, so skúšobnou dobou na 2 roky,
- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/2/2010 z 09.07.2010, právoplatný 21.08.2010, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, so skúšobnou dobou vo výmere 18 mesiacov
- trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2009 z 29.10.2009, právoplatný 14.11.2009, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac so skúšobnou dobou vo výmere 1 rok.

Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému M. C., nar. XX.XX.XXXX v M., bytom Ď. Č.. XXX, škodu vo výške 100 € (Jedno sto Euro).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného M. C., nar. XX.XX.XXXX so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 1 Pv 40/2009 podal dňa 18.08.2011 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému Q. W., stíhanému pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka poškodeného, výsluchom svedkov, ďalej prečítaním výpovede svedka z prípravného konania, znaleckých posudkov a listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Hlavné pojednávanie konané dňa 12.03.2013 súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorý požiadal, aby sa hlavné pojednávanie vykonalo v jeho neprítomnosti.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný Q. W. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Cíti sa byť vinný len z toho, že sa s ním pobil. Na hlavnom pojednávaní konanom 22.11.2011 obvinený uviedol, že si už presne nepamätá dátum, kedy to bolo, ale bola zima. Bol v bare 63 ktorý sa volá Music club, kde aj robil poškodený M. C.. Keď schádzal dolu schodmi, videl ako poškodený nadával dievčatám, ktoré tam fajčili. On mu tam dohovárал, aby nenadával dievčatám. Poškodený potom zišiel dolu do dvora, on sa s tými babami rozprával ešte chvíľu, následne išiel dolu aj on. Na dvore toho Music clubu povedal poškodenému, prečo skáče do báb, prečo im nadáva. Vtedy sa poškodený zahnal lopatou na neho. On mu lopatu vytrhol zahodil a následne ho uderl päťou do tváre. Poškodený spadol na zem a tam odo neho dostal ďalšie úderly do tváre. On nevie uviesť presný počet tých úderov, udieral ho zhruba asi minútu. Poškodený sa taktiež bránil na zemi, zaháňal sa rukami, aj ho aj trafil. On poškodeného neudrel lopatou. Keď ho udieral na zemi poškodený sa mu vytrhol, ušiel od neho cez rozbitú výplň okna do mesta. Pri tomto incidente boli len oni dvaja, Š. pri tomto incidente nebol. On vypovedal, že tam bol I., ale on na polícii povedal, že tam nebol, tak asi tam nebol. Od poškodeného si nepýtal vôbec nič. To, že tam bola nejaká peňaženka to sa dozvedel až na polícii, keď bol vypočúvaný. Celá tá bitka bola

vyprovokovaná vzájomne. Slová daj peniaze a mobil nepovedal poškodenému. Išlo tu len o bitku, on tam nešiel s cieľom niečo ukradnúť. Čo sa týka tých zranení čo mal poškodený, tie zranenia mu vznikli tak, že ho udieral päšťou do tváre a tie zranenia hlavy mohli vzniknúť tak, že spadol na hlavu. To zranenie hlavy mohlo vzniknúť tak, že keď ho prvýkrát udrel päšťou do tváre poškodený padal dozadu a hlavou narazil do zámkovej dlažby. On si to nevie vysvetliť prečo poškodený vypovedá inak. Predtým nemali žiaden konflikt. V tom čase mal vypité, vypil zhruba asi 5 pív. Čo sa týka toho, čo uvádzal v prípravnom konaní, že poškodeného mal udierať I., to bol nátlak zo strany polície, aby uviedol mená viacerých. Keď mal poškodený tú potýčku s babami, nemal pri sebe lopatu. Po tej bitke si nevšimol, že by na zemi ostala peňaženka alebo mobil, on neregistroval, že by mal pri sebe mobil. Keď ušiel poškodený, on šiel tiež preč, všimol si, že na zemi je len krv.

Svedok - poškodený M. C. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na chodbe upozornil neznáme dievčatá, aby nefajčili na schodoch. Q. bol tesne za ním aj kamarátmi a zastaral sa do neho. On šiel von, cestou si zobral lopatu, odhŕňač na sneh. Q. a jeho kamaráti zišli za ním až na prízemie, resp. do pasáže. On vyšiel na spomínaný dvor, Q. s dvoma kamarátmi zostali stáť pri drevených dverách na ktorých bolo vybité sklo. On začal odhadzovať sneh. Chalan s monoklami pravdepodobne obišiel budovu a vošiel do dvora zo Štúrovej štvrte a Q. s ďalším chalanom prešli drevenými dverami na dvor za ním a začali ho provokovať, urážať ho. Chceli ho vyprovokovať k bitke, no on sa nedal. Potom mu Q. stal na odhŕňač a dal mu úder päšťou do tváre. Q. potom od neho žiadal aby mu dal odhŕňač, čo odmietol a nasledovali ďalšie údery päšťami do tváre. To už boli silné údery, stratil orientáciu, spadol na kolená a Q. mu vytrhol odhŕňač. Potom ho Q. začal udierať po hlave odhŕňačom, nevie povedať koľko dostal úderov, videl iba hviezdičky. Bol otrásený a ťažko sa mu reagovalo na ďalšie údery. Potom sa akosi postavil a chytil odhŕňač, ktorý Q. držal v ruke a povedal, že už toho bolo dosť, že stačilo. Q. mu povedal: "daj sem peniaze a mobil", na čo chvíľu nereagoval, tak to zopakoval, on pustil odhŕňač a dal sa do behu. Chcel bežať smerom do budovy, ale Q. ho spomalil tým, že ho udrel odhŕňačom do zadnej časti hlavy. Keď chcel preliezť cez dvere, dostal zase úder odhŕňačom a vytrhol mu peňaženku, ktorú mal upevnenú retiazkou na pútku nohavíc. Na hlavnom pojednávaní svedok - poškodený ďalej uviedol, že si je istý, že mu peňaženku ukradol obžalovaný. Okrem obžalovaného vtedy na dvore boli aj ďalší dvaja vie, že tam bol Q. Š., nechce krivo obviníť, nevie či ho udierali aj oni. Isto ho udieral obžalovaný. Obžalovaný povedal slová daj peniaze a mobil. V tej peňaženke mal hotovosť 100 €. Čo sa týka toho zlomeného zuba, chce uviesť, že je to nedorozumenie, nie je pravda, že bol vtedy zlomený, bolo to skorej. On bol len na ošetrení toho zuba. Pred týmto incidentom s obžalovaným nemal žiadny iný konflikt, ešte pred ním ho oslovil, rozprávali sa. Jeho meno zistil od kamarátov. On nečakal, že by mohol byť napadnutý obžalovaným, on sa preto ani nebránil. Vtedy keď ho obžalovaný bil tou lopatou, dával ruky pred seba na obranu, zbehlo sa to rýchlo. Pred týmto incidentom nemal z obžalovaného strach, po tom incidente, už áno. Z úst a z nosa mu išla krv, mal slabý otras mozgu, slabú koordináciu. Mal obavu, že bude pokračovať v tom bití, nechcel ho prestať biť. Bol v amoku. Prestal až po tom, čo ho požiadal, aby ho už nebil. Báł sa, že ho zbije až do bezvedomia. Keď utekal, ak si dobre spomína, počul výkrik chyť ho. On sa otočil raz, videl, že ho niekto prenasleduje. Myslí si, že to bol Š.. On doteraz nevie prečo došlo k tomu incidentu. Celý ten incident aj s tým slovným útočením trval 10-15 minút. Na tom dvore boli štyria teda on, obžalovaný s dvoma kamarátmi. Na schodoch boli dievčatá, ktoré tam fajčili, ale nemohli nič vidieť, lebo tam nie je okno. Obžalovaný bol tým aktérom ktorý celé toto viedol. On ho prvý udrel, bil ho s tou lopatou, bol pri ňom najbližšie. Bol to jeho nápad ho zbiť.

Svedok Q. Š. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedal, že boli v bare 63, keď z neho odchádzali, vtedy si všimol, že poškodený sa vadił s dvoma dievčatami, do toho sa zastaral obžalovaný, vtedy sa zastal tých dievčat. Na čo mu C. niečo povedal. Niečo v tom zmysle, že prečo sa do toho stará, že nie je spolumajiteľ baru. C. sa oháňal lopatou, obžalovaný mu dal dve a poškodený spadol. Keď sa začal obžalovaný s poškodeným vadiť, on odtiaľ išiel preč, išiel telefonovať nechcel mať nič s tou vecou. On videl ako obžalovaný udrel poškodeného. Poškodený sa s obžalovaným najprv vadił na schodoch, tam bol ten prvý potyk a následne pod tou pergolou. On si myslí, že poškodený sa nebránil útoku obžalovaného, dostal dve na nos a išiel k zemi. On nevidel, že by obžalovaný udieral poškodeného lopatou, skôr poškodený sa bránil tou lopatou. Už vtedy keď sa poškodený s obžalovaným vadił na tej chodbičke už vtedy mal poškodený tú lopatu. V tom čase mal vypité asi 1-2 pivá, pil s obžalovaným. Keď začal ten incident, on odtiaľ odišiel preč, nechcel mať s tým nič, z diaľky sa na to pozeral zo zvedavosti. Obžalovaný poškodeného opakovane udrel päšťou do tváre a to pravou rukou, následne poškodený išiel na zem. Poškodený ako stál, spadol na zem rovno, ako keď odpálite strom. On sa v tej chvíli nachádzal pri plote, on na to pozeral z diaľky, zo vzdialenosti 15-20 metrov, bolo to tam dostatočne osvetlené.

Svedkyňa O. I. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bola v 63, bola tam s G. I.. Keďže bolo hlučno, hrala hudba, spolu zišli na schody fajčiť, G. stála oproti nej. Oni stáli na schodoch vonku, ona nič nevidela, žiaden konflikt. Možno to videla G., ktorá stála tvárou k nej. S obžalovaným sa stretla v 63. Oni preto vyšli na schodisko s G., aby sa porozprávali, v bare bolo hlučno. Boli tam oni dve, dofajčili cigaretu a išli naspäť do baru. Tam sa už nestretla s obžalovaným. Bezprostredne po tej udalosti sa o tom v bare rozprávalo, že vznikol konflikt. Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že keď stáli vonku na schodoch, G. mohla niečo vidieť z toho konfliktu, ale nevravela nič. Myslí si, že to mohla vidieť. Pri schodoch sa svietilo. Čo počula, keď sa vpravelo o tej bitke, mal sa tam biť Q. a nejaký chalan a že ten druhý chalan začal vyskakovať do Q..

Svedkyňa G. I. po zákonom poučení a po zložení prísahy na hlavnom pojednávaní uviedla, že s O. I.Ú. stáli ešte pred tým barom, do ktorého chceli ísť. Jedli pred barom a to na mieste, kde je Etna. Tam čakali, rozprávali sa, stretli tam aj kamarátky. Ona bola otočená smerom k skleneným dverám, videla dnu do chodbičky, pričom videla, že barman - poškodený odhrňal lopatou sneh. Počula odtiaľ krik. Obžalovaný išiel dole. Poškodený zodvihol lopatu, obžalovaný mu ju vytrhol. A začal ho biť. Následne videla, že obaja začali utekať, aj ten barman, aj obžalovaný. Nevedela uviesť, či obžalovaný utekal za ním, ale asi hej. Obžalovaný vyšiel k barmanovi - k poškodenému, ktorý tam odhrňa sneh lopatou. Začali sa tam vadiť, po sebe kričať. Barman zodvihol lopatu, obžalovaný mu ju vytrhol. Oni oproti sebe stáli. Videla, že ten barman ležal na zemi a na zemi ho obžalovaný začal biť. Nevidela, že by obžalovaný bil poškodeného lopatou. Ona videla, ako sa barman postavil a začal utekať. Následne za ním utekal obžalovaný. Ona to ďalej nesledovala. Po tom, čo poškodený a obžalovaný utekali do tej Štúrky, oni išli dnu do baru. Tam povedali, že vonku bola bitka. Potom išli na to miesto, kde sa oni bili, našla tam čiernu peňaženku. Ona ju zanesla hore barmanke, len nakukla do tej peňaženky, neboli tam doklady ani peniaze. Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že tam bola vtedy s O. I., ona bola otočená chrbtom. Ona, keď počula ten krik, ona sa na to pozerala. Povedala jej, pozri O., oni sa tam bijú. O. I. išla s ňou aj dnu do baru. Bola prítomná pri tom, keď našla a odovzdala tú peňaženku. V ten deň, keď sa odohral ten daný incident, ona nebola v tom bare. Oni s O. I. chceli ísť len do toho baru. Tá udalosť, čo vnímala, od tej hádky až po útek, trvala 15-20 minút. Ona ten incident sledovala zo vzdialenosti 5-10 metrov. Keď boli na tom mieste, našli tam stopy od topánok a trochu krvi na zemi. Nepočula, že by obžalovaný pýtal niečo od poškodeného. Svedok E. I. po zákonom poučení v prípravnom konaní vypovedal, že nebol prítom, keď Q. napadol M. C.. O udalosti, ktorá je uvedená v uznesení o vznesení obvinenia vie, že to bolo začiatkom roku 2009, porozprával mu to Q. W. na druhý deň. Q. mu na druhý deň po bitke povedal, že keby niečo, povedz, že si tam bol, že sa nemusí báť, že nepovedal nič, čo by mu poškodilo a že ho povedal iba preto, že nechcel povedať druhú osobu, chalana, ktorý tam bol.

So súhlasom obžalovaného a prokurátora súd prečítal znalecký posudok znalca M. M. Z. R., zo záverov ktorého vyplýva, že charakter poranení poškodeného svedčí o opakovaných útokoch na hlavu poškodeného, konkrétne o opakovaných úderoch päťou do tváre, kedy došlo k pohmoždeninám a krvným podliatinám na tvári, ako aj ku zlomenine kostí nosa. Lokalizácia pohmoždenia vo vlasatej časti hlavy s odreninou svedčí o údere pevným predmetom do hlavy. Pohmoždeniny na čele mohli vzniknúť údermi päťou, ale nie je možné vylúčiť ani údery vo výpovedi uvedenou lopatou. Mechanizmus vzniku poranení poškodeného, tak ako uviedol vo výpovedi, je plne akceptovateľný. Súd so súhlasom procesných strán taktiež prečítal znalecký psychiatrický posudok č. 5/2009 na svedka poškodeného M. C., ktorý podľa znalcov netrpí a ani v čase svojej výpovede netrpel duševnou poruchou, ktorá by narušovala jeho základné psychické funkcie. Znalci vyšetrením u poškodeného nezistili psychopatické príznaky, ktoré by svedčili pre syndróm závislosti od alkoholu alebo iných psychotropných látok.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní prečítal listiny pripojené do súdneho spisu, a to predovšetkým výpis z evidencie priestupkov, rozhodnutia o priestupku a odpis z registra trestov na obžalovaného. Ďalej súd prečítal podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/168/2009, sp. zn. 13T/2/2010 a sp. zn. 2T/106/2010 najmä predmetné obžaloby, trestné rozkazy, doručky o doručení trestného rozkazu obžalovanému a rozsudok.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkazy - návrhy poškodeného na doplnenie dokazovania spočívajúce vo vyčíslení ujmy na zdraví, taktiež psychickej ujmy z nasledovných dôvodov. Samotný poškodený si riadne a včas /do skončenia vyšetrovania o čom bol riadne poučený vyšetrovateľom/ uplatnil nárok na náhradu škody len za odcudzenú hotovosť a peňaženku. Aj keby sa v spise nachádzalo vyčíslenie bolestného, ktoré by prináležalo poškodenému za spôsobené zranenie, súd by nemohol obžalovaného zaviazat' k náhrade bolestného, nakoľko tento nárok nebol poškodeným uplatnený riadne a včas a musel by poškodeného s týmto nárokom odkázať na občianske súdne konanie. Poškodenému nič nebráni uplatniť si svoj nárok na náhradu škody z titulu bolestného a za psychickej ujmu

v občianskom súdnom konaní. Z týchto dôvodov preto súd odmietol návrhy poškodeného na doplnenie dokazovania.

Súd sa taktiež oboznámil s fotodokumentáciou z č. I. 72-77 spisu ohľadom zranení poškodeného, ako i s detailom na odtrhnuté pútko na nohaviciach poškodeného.

Zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a spácha čin závažnejším spôsobom konania.

Závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. a/ Tr. zák. sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 .

Podľa § 122 ods. 3 Tr. zákona trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším.

Podľa § 122 ods. 7 Tr. zákona trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel' použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel' použil násilie proti veci iného.

Senát okresného súdu po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania uvedeného v predmetnej obžalobe prokurátora. Obžalovaný Q. W., ako trestne zodpovedná osoba, svojim vyššie uvedeným úmyselným protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c/ Tr. zákona, nakoľko dňa 6.1.2009 v čase okolo 17,30 hod. v Martine, na Ul. M. R. Štefánika v zadnom dvore proti inému - poškodenému M. C. použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci - peňaženky a mobilného telefónu a spáchal čin závažnejším spôsobom konania - so zbraňou - lopatou.

Obžalovaný vypovedal, že z predmetného skutku sa necíti byť vinný. Obžalovaný však priznal, že poškodeného viackrát udrel päst'ou do tváre. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že on poškodeného neudrel lopatou a ani od poškodeného si nepýtal vôbec nič. Slová daj peniaze a mobil nepovedal poškodenému.

Obranu obžalovaného vyvracia svojou výpoveďou svedok poškodený M. C.. Svedok poškodený M. C. tak v prípravnom konaní, ako i pred súdom uviedol, že Q. od neho žiadal aby mu dal odhřňač, čo odmietol a nasledovali ďalšie údery päst'ami do tváre. To už boli silné údery, stratil orientáciu, spadol na kolená a Q. mu vytrhol odhřňač. Potom ho Q. začal udierať po hlave odhřňačom, nevie povedať koľko dostal úderov, videl iba hviezdičky. Bol otrasený a ťažko sa mu reagovalo na ďalšie údery. Potom sa akosi postavil a chytil odhřňač, ktorý Q. držal v ruke a povedal, že už toho bolo dost', že stačilo. Q. mu povedal: "daj sem peniaze a mobil", na čo chvíľu nereagoval, tak to zopakoval, on pustil odhřňač a dal sa do behu. Chcel bežať smerom do budovy, ale Q. ho spomalil tým, že ho udrel odhřňačom do zadnej časti hlavy. Keď chcel preliezť cez dvere, dostal zase úder ohřňačom a vytrhol mu peňaženku, ktorú mal upevnenú retiazkou na pútku nohavic. O vierohodnosti výpovede súd nemal pochyb, nakoľko poškodený predmetný útok zhodne opísal tak v prípravnom konaní ako i pred súdom, pričom jeho výpoveď je podporená i ďalšími dôkazmi vykonanými súdom. Navyiac poškodený bol podrobený znaleckému skúmaniu, pričom znalci zistili, že poškodený netrpí a ani v čase svojej výpovede netrpel duševnou poruchou, ktorá by narušovala jeho základné psychické funkcie. Jeho výpoveď korešponduje so znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctvo, ktorý konštatoval, že mechanizmus vzniku poranení poškodeného, tak ako uviedol vo výpovedi, je plne akceptovateľný. Charakter poranení poškodeného svedčí o opakovaných útokoch na hlavu poškodeného, konkrétne o opakovaných úderoch päst'ou do tváre. Lokalizácia pohmoždenia vo vlasatej časti hlavy s odreninou svedčí o údere pevným predmetom do hlavy. Pohmoždeniny na čele mohli vzniknúť údermi päst'ou, ale nie je možné vylúčiť ani údery vo výpovedi uvedenou lopatou. Svedkovia Q. Š. a G. I. vo svojich výpovediach potvrdili fyzický útok obžalovaného voči poškodenému, no svedok Š.Q. ako sám uviedol, keď začal ten incident, on odtiaľ odišiel preč, nechcel mať s tým nič, z diaľky sa na to pozeral a svedkyňa G. I. uviedla, že nesledovala celý konflikt a pritom sa rozprávala s kamarátkou. Týmto je možné podľa názoru súdu vysvetliť ich sčasti odlišné výpovede o priebehu konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným. Výpoveď poškodeného o tom, že mu obžalovaný vytrhol peňaženku je nepriamo potvrdená i fotodokumentáciou poškodeného, kde na fotografiách okrem zranení poškodeného v oblasti tváre je nepochybne vidieť odtrhnuté pútko na nohaviciach poškodeného. Súdu nedá poukazať i na výpoveď svedkyne G. I. ktorá uviedla, že po konflikte išli na to miesto, kde sa oni bili a našla tam čiernu peňaženku. Ona ju zanesla hore barmanke, len nakukla do tej peňaženky, neboli

tam doklady ani peniaze. Tieto nepriame dôkazy spolu s ďalšími dôkazmi podľa názoru súdu bezpečne preukazujú, že obžalovaný sa dopustil násillia na poškodenom s úmyslom zmocniť sa jeho vecí.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov v tejto trestnej veci tvoria jednu ucelenú reťaz dôkazov, ktoré vyvracajú obranu obžalovaného a zároveň ho jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku, právne kvalifikovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal zo zásady, že trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoríť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. Q. W.Á. zobral do úvahy aj fakt, že obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre spáchanie majetkovej a násilnej trestnej činnosti. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, len jednu príťažujúcu okolnosť, t.j., že obžalovaný spáchal viac trestných činov - § 37 písm. h/ Tr. zákona. Nakoľko obž. Q. W. predmetný skutok /zo dňa 6.1.2009 / spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin / rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/106/2010 zo dňa 08.03.2011, právoplatný 08.03.2011, ktorý vo výroku o treste zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 13 T/2/2010 z 09.07.2010 a ktorý zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2009 doručený obžalovanému dňa 05.11.2009/ , súd bol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest. Nakoľko v trestnej veci obžalovaného vedenej na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 2T/106/2010 nie je urobený úkon o tom, či je alebo nie je obžalovaný účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky vyhlásenej dňa 2.1.2013 v Zbierke zákonov pod č.1/2013, súd si túto okolnosť vyriešil ako predbežnú otázku, pričom dospel k záveru, že obžalovaný nie je účastný amnestie prezidenta v tejto trestnej veci, nakoľko tomu bráni ustanovenie článku V písm. d/ predmetného rozhodnutia prezidenta o amnestii, podľa ktorého rozhodnutie o amnestii sa nevzťahuje na tresty právoplatne uložené osobám, ktoré boli v posledných desiatich rokoch pred ich uložením právoplatne odsúdené za úmyselný trestný čin na trest odňatia slobody, výkon ktorého nebol podmienene odložený /teda na nepodmienečný trest odňatia slobody/. Obžalovanému v posledných desiatich rokoch pred právoplatnosťou rozsudku vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/106/2010 z 08.03.2011, bol rozsudkom Okresného súdu v Martine sp. zn. 2T/61/2010 z 18.5.2010 právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, a z tohto dôvodu obžalovaný nie je účastný amnestie prezidenta v trestnej veci vedenej Okresným súdom v Martine pod sp. zn. 2T/106/2010. Aj keď obžalovaný spáchal viac úmyselných trestných činov a jedným z nich bol aj zločin a tieto trestné činy spáchal dvoma samostatnými skutkami, súd nebol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej zásady uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 Tr. zák., nakoľko táto stratila účinnosť vzhľadom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. PL.ÚS 106/2011 z 28.11.2012, v Zbierke zákonov uverejnenom dňa 21.12.2012. Keďže u obžalovaného prevažovali príťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi, súd bol povinný postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona zvyšovať dolnú hranicu o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (§ 38 ods. 4 Tr. zákona), v tomto konkrétnom prípade o 20 mesiacov (hranice trestnej sadzby - 7 až 12 rokov - rozdiel 5 rokov, teda 60 mesiacov, z toho jedna tretina je 20 mesiacov) a teda obžalovanému bol súd povinný uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od 8 rokov a 8 mesiacov / 7 rokov + 20 mesiacov / až na 16 rokov. Súd je toho názoru, že na nápravu obžalovaného v rámci individuálnej ako aj generálnej prevencie je nevyhnutné pôsobiť uložením súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý bol súdom stanovený pri dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby teda vo výmere 9 rokov. Súd je toho názoru, že takto stanovený trest postačí na nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti. Pri uložení súhrnného trestu súd obligatórne zrušil výroky o treste v rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/106/2010 zo dňa 08.03.2011, v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/2/2010 z 09.07.2010 a v trestnom rozkaze Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/168/2009 z 29.10.2009.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti pred spáchaním tohto zločinu, súd ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému M. C., nar. XX.XX.XXXX škodu vo výške 100 €, t.j. za odcudzenú finančnú hotovosť. Nakoľko si poškodený uplatnil nárok na náhradu škody aj za odcudzenú peňaženku, ale keďže nebola vyčíslená hodnota tejto veci

či už odborným vyjadrením alebo znaleckým posudkom, z tohto dôvodu súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.